

351.81

Budapestre vonatkozó ujságcikk

Szerző:

Cím: *Hajszálon függ az emberélet a budapesti közlekedésben*

Forrás:

8 órai újság

Bn

1923. 10. 9.

Hely

Idő

"1923"

Személy

Hely

Hajszálon függ az emberélet a budapesti közlekedésben.**Villamosok és kocsik karambolja. — Földhányások az utcán. — Vigyázatlan söfőrök, gondatlan villamos kocsivezetők, könnyelmű gyalogjárók.**

— Saját tudósítónktól. —

Néhány hónappal ezelőtt örömmel írtunk arról, hogy a főváros közlekedési viszonyai alaposan megjavultak. A kocsik gyönyörű ivben kerülnek meg a rendőri az utca keresztezőknél, a villamosok tiszták és ritkán túlszűfoltak és a söfőrök sem vágatnak már olyan vesztéttől, mint azelőtt. Mióta a taxaméter árait bizonyos index-rendszer szerint emelik: kocsis és utas között sincs annyi veszekedés, mint régen és mintha a teherkocsik sem lennének olyan izgatottak, mint valaha. Mindezt a legnagyobb örömmel és megelégedettséggel állapítottuk meg és azt hittük, hogy ez a boldog állapot örökké tart, sőt megnyilvánulásaiban egyre tökéletesebb és fokozottabb lesz. Sajnos, csalódtunk és csüggedően látjuk, hogy néhány hét óta megint baj van az utcai közlekedéssel.

Mi lehet a baj oka, sejtelmünk sincs róla. Az emberek megint idege-sebbek lettek, mert rosszul megy nekik és a kalauz a villamos fékezőjénél, a kocsis a bakon, a söfőr a kormánykeréknél dühösen, dülün és elkeseredetten vágat a pesti utcán. Mőgötte ül állandó utasa; a söfőt gond és valószínűleg emiatt nem tudja annyi figyelemmel, emberszeretettel és elővigyázattal teljesíteni a kötelességét,

mint régebben. Lehet, hogy mindez csak költői magyarázat, sőt valószínű, hogy más okai is vannak a közlekedési viszonyok újabb elvadásásának. Annyi azonban bizonyos, hogy a nehéz emberi sors nagymértékben hozzájárul ahhoz, hogy enyhén szólva: hajszálon függ ma az emberélet a budapesti közlekedési viszonyok közt.

Egy napi tapasztalatunkat foglaljuk itt össze s megpróbáljuk sorrendben, úgy, ahogy egészen véletlenül megfigyelhettük, leírni, hogy tegnap reggel 10 órától este 6 óráig mennyi veszedelem fenyegette szemünk láttára a közlekedő pestieket.

Tíz órakor délelőtt ültünk fel a Hold-utca sarkán a kettős számú villamosra. A karsu sárga kocsis gyönyörű irásban siklott végig a Nagymező-utcán. A Fővárosi Operettszínház előtti mértelen megtorpan a kocsis, heves lökés, kerékesikorgás, odaugrunk az ablakhoz s a villamos előtt kocsis nélkül teherkocsi vágat. A teherkocsi végén férfialap hever. Hol a kalap tulajdonosa? Már ott fekszik a lökés-

(Idő) (Köt. v. füz.) (Oldal)

zeten, véres-lábbal, a heves összeütközés lehajította a kocsiról. Nagy embergyűrű veszi körül a sebesülte, az elszabadult teherkocsi lovát elfogják a sarkon, egy éppen arra járó aranygalléros rendőrtiszt intézkedik, hogy a mentőket értesítsék. A kocsis a közvezeten hever, valószínűleg eltört a lába és a mellékutcákban vesztelő teherkocsisok kórusban, káromkodva szidják a kocsivezetőt.

Leszállunk a villamosról és bekanyarodunk a Szerecsen-utcába. Biciklista karikázik szembe velünk és mögöttünk barna gépkocsi kanyarodik be az utcába. Végig a kocsin csak ez a két közlekedési eszköz látható és mégis egyszerre a gépkocsi ijedt és vészjósló túlkölést hallat. A siklott bődülésre hátrafordulunk, abban a pillanatban ránt a söfőr a kormánykeréken és elugrik a kocsival a bicikli mellől. A légáramlat sodra még így is leveri a biciklistát a gépről, sápadtan és mocskosan tápázkodik fel a kövezetről. A gépkocsi mellettünk süvölt el a Liszt Ferenc-térre és a söfőr, bár mindjárt az utcasarokra ér, egy kézzel tartja a kormányt és hátrafordulva, a másik kezével megfenyegeti a biciklist. A gépkocsi két utasa nyugodtan beszélget egymással.

Dolgnak végeztével a Nyár-utcán át jövünk ki a Rákóczi-utca és a Rökk Szilárd-utca felé tartunk. A Blaha Lujza-tér és Rökk Szilárd-utca sarkán óriási földhányás, valami csatornát vezetnek a járda mellett és hosszú árok húzódik az uttesten. Csak éppen annyi helyet hagytak a Rökk Szilárd-utca torkolatánál szabadon, hogy a villamos befordulhasson. Ugyanítt a román ut-

levélhivatal előtt a várakozók hosszú sora torlódik, éppen egy harminchatos villamos kanyarodik be s egy várakozó parasztságonyt, akit a vízumra éhes tömeg lesodort a járdáról, odalök a földhányáshoz. Szerencse, hogy a föld puha és a villamos, mert a kanyarodás éles, éppen lassan megy. Így csak valósággal odafeketi a gyengéden az asszonyt a földkupacra, aki úgy megijed, hogy percekig nem jön meg a szava.

A Rökk Szilárd-utcából a Sándor-térre vész az utunk és itt egy klasszikusan szép karambolt sikerül elcsinálnunk. A Sándor-utcából, a Békés-utcából és a Rökk Szilárd-

utcából egy-egy konfliktus baktat három irányból. Egyik sem megy tulságos gyorsan, mégis gyönyörűen egymásba szaladnak. Rud, hám, istráng összekanyarodik, pokoli lármát csap a három kocsis és a három ló melankólikusan áll egymás hegyén-hátán összegabalyolva. Ugy összegabalyodtak, egymásba fonódtak, mint három négylábu grácia.

A Sándor-utcán és Esterházy-utcán keresztül megint kikerülünk a Rákóczi-utca. Megebédelünk a sarki szállodában, aztán délután félöt felé megyünk lefelé a Kossuth Lajos-utcán. Alig érünk az Országos Kaszinó sarkához, recsegés, ropogás, hirtelen fékező kerekek sikoltása. Egy kis kömüvesinas galopozik el mellettünk a Semmelweis-utcába. Hátrafordulunk: a villamosok még mindig maga előtt tol egy szamárfogatot. A kordén meszes-vödrök és homokzsákok, a zsákokon a kis kömüvesinas ült, aki ijedtében le-

ugrott és elszaladt. Már futnak is utána, hogy visszahozzák, mert nincs semmi baj. Csak a csacsi ordít rettenetesen, a rendőr aztán szakértelemmel lecsöndesíti.

Megyünk tovább, a Kigyó-utcában már zárják az üzleteket. Kämpös ruddal huzzák le a szolgák a görredőnyöket, *mikor a redőny leszalad: a kämpös-rud vele fut a járdán keresztül kijelé a kocsiútra. Persze, hogy baj történik.* A gyorsan szaladó rud lekaszal egy kis lányt, aki közvetlenül a járda mellett megy. A kis lány heves sírásra fakad, sántikál még egyideig, aztán leül a járda szélre. A lábán sebezte meg a rud és nemcsak ezt siratja, hanem azt is, hogy a harisnyája teljesen végig szakadt. Nem is kérhet kártérítés az illető üzlettől — pedig éppen harisnyakereskedés, — mert bezárták.

Hat óra van, *reggel tíztől este hatig hat emberélet csak hajszálon függöt a pesti utcán.* És hány és hány ilyen futó jelenet játszódik le körülöttünk naponként, amiknek sem a rendőrségen, sem a kórházakban — hála Istennek nincs folytatása, de igazában csak hajszálon mult, hogy nem lett. *Aminthogy hajszálon függött azok élete is, akik tegnap este azon a villamoson ültek, amely a Zugligetben összeütközött egy elszabadult pótkocsival.* Akár rajta ültünk a villamoson, akár gyalog járunk, életveszedelemben forgunk állandóan.

Talán mégis jobban vigyáznának kocsisok, kalauzok és sofförök a pesti polgár életére.